

LA CATALUNYA DE LES PERSONES

*(PONÈNCIA APROVADA PEL PLENARI DE LA 1a ASSEMBLEA GENERAL EL DIA
22 DE JULIOL DE 2018)*

1. Preàmbul

La construcció de la República ha d'esdevenir **una oportunitat de canvi real per tal que es produeixin millores en tots els àmbits de la nostra vida: garantia de drets polítics, personals, socials, econòmics i de sostenibilitat. Justament perquè entenem** que la república ha d'estar al servei del benestar de les persones i els valors republicans, llibertat, igualtat i fraternitat com una actitud de millora permanent.

El principi inspirador de les polítiques del PDeCAT per a la Catalunya de les persones és la cohesió social. És a dir, el conjunt de polítiques públiques de progrés per a un país millor, que doni resposta a les principals demandes de la societat.

Les polítiques públiques de treball, benestar social, de salut, d'educació, de diversitat cultural, de seguretat o de l'activitat física i l'esport apunten a la cohesió social; la igualtat en les oportunitats és l'eix central de les polítiques públiques, introduint la perspectiva de gènere i els protocols contra la violència masclista i la discriminació sexual en tots els àmbits; i un model de referència en el respecte a la pluralitat cultural, d'origen i lingüística.

En una Catalunya inclusiva i acollidora per a tothom, garant del pluralisme, dels drets humans, defensora de la llibertat d'idees, dels drets civils, de la diversitat religiosa, independentment de l'origen de les persones, i de la no discriminació per edat, gènere, orientació sexual o diversitat funcional, el partit demòcrata és i vol ser l'eina indispensable del país per a la lluita contra tot tipus de discriminació com el racisme, la xenofòbia, l'antisemitisme, l'homofòbia i el masclisme; garantint la igualtat efectiva de tots els catalans, homes i dones lliures.

En definitiva, una societat irrenunciablement inclusiva on cap persona no resulti exclosa per les seves característiques en cap dels àmbits de la vida. Igualtat que va de la mà de la fraternitat i la llibertat individual i col·lectiva, entesa com a respecte escrupolós als drets humans i a la dignitat humana.

A més, Catalunya és una societat integradora i ha de seguir sent capdavantera en la integració de tot aquell qui vulgui viure i treballar al nostre territori

2. L'Estat del Benestar a la Catalunya de les Persones

Catalunya ha estat, és i vol ser un país modern amb una societat acollidora i socialment justa on l'estat del benestar sigui un pilar estructurador per garantir que tothom hi té el seu lloc.

Els darrers anys de crisi econòmica ens han fet replantejar els conceptes d'aquest estat del benestar però sens dubte tenim l'oportunitat i el repte de renovar-lo i enfortir-lo amb les innovacions necessàries.

Catalunya ha de poder garantir un estat del benestar fort i amb capacitat per donar resposta a les necessitats socials de les persones, però actualment no disposa ni dels instruments ni dels recursos suficients per desenvolupar un

model de cohesió i protecció social semblant al dels països capdavaners del nostre entorn.

Així, l'actual marc competencial, jurídic i econòmic ens empeteix, ens pren capacitat de maniobra i qui ho pateix en primer ordre són les persones, especialment les més vulnerables.

Per aquest motiu, l'agenda nacional i l'agenda social són indestriables i ha quedat demostrat durant els darrers anys que el model social que volem per a Catalunya no és possible dins del marc de l'Estat espanyol.

I és que la societat actual s'enfronta a diversos reptes tals com l'increment de la longevitat, l'augment de la diversitat, diferents models familiars i convivencials, la cronificació de la desigualtat, l'aparició de noves formes d'exclusió social, l'aparició de la innovació tecnològica i social i l'expectativa de qualitat del serveis públics.

Per poder donar resposta a aquestes noves situacions, cal garantir que les persones al llarg dels seu procés vital tindran les necessitats bàsiques cobertes amb igualtat d'oportunitats i amb els suports suficients en funció de les seves capacitats.

Els sistemes de protecció social són i contribueixen al desenvolupament social i a la dinamització econòmica, destacant la seva importància com una estratègia clau per avançar en els Objectius de Desenvolupament Sostenible, reduir la pobresa i la desigualtat i enfortint el potencial humà.

La Protecció social és fonamental per promoure la inclusió i la participació activa de les persones amb diversitat funcional a la Comunitat. Per aconseguir una protecció social amb inclusió a la diversitat funcional, em d'allunyar-nos dels enfocaments tradicionals de benestar i acceptar el model innovador basat en Drets.

Hem de basar el sistema d'atenció i promoció social en un conjunt de polítiques preventives, innovadores i transformadores que apoderin a la ciutadania. Aquest sistema ha d'estar coordinat per les administracions públiques amb col·laboració del tercer sector social i la participació de les persones. Una societat que cada cop és més conscient dels seus drets i que demana un nou rol a l'administració.

Objectius genèrics

La persona com a epicentre de les polítiques socials:

Cal aprofundir en el procés de transformació que situï les persones en l'epicentre absolut de les polítiques d'inversió social al llarg de tot el seu cicle vital per crear una societat més inclusiva que reconegui la seva diversitat.

Per aconseguir-ho hem de superar el sistema fragmentat, de compartiments estancs, institucionalitzat i impersonal característic de la prestació de serveis.

L'interès dels infants primer:

Les polítiques de suport a la infància són imprescindibles per garantir des d'un bon principi la igualtat d'oportunitats. Invertir en infància a curt termini ens donarà com a resultat una reducció de les desigualtat a llarg termini. Cal culminar, doncs, totes aquelles accions polítiques que van en la direcció d'impulsar polítiques integrals que tinguin en compte la perspectiva dels infants i adolescents. I a les famílies com a unitat bàsica d'atenció.

El repte de la longevitat:

Per una banda cal fomentar un model d'envelliment actiu i saludable apoderant a les persones grans, i prevenir-ne el maltractament.

Per un altre cantó cal assegurar-nos que donem una bona atenció per gaudir d'un bon envelliment.

Per això, cal potenciar el Consell de Gent Gran de Catalunya tant en l'aspecte consultiu com creatiu.

L'atenció a la diversitat:

L'atenció a la diversitat cal trobar-la en tots els moments i aspectes de la vida. En la garantia d'un bon desenvolupament, una bona educació, una bona formació, oportunitats de treball protegit o no, atenció a l'autonomia personal, habitatge i envelliment. Centrat en la persona i basat en l'apoderament.

La lluita per l'eradicació de la pobresa i la desigualtat social:

Les polítiques redistributives com eina de prevenció. Apostem per combinar les polítiques redistributives amb polítiques redistributives que actuïn de manera preventiva i generin major equitat en origen, invertint socialment de forma anticipada, i d'aquesta manera apoderar, desenvolupar capacitats i actuar de forma integral i comunitària. Volem un camp de joc que sigui realment lliure i inclusiu, que trenqui la transmissió intergeneracional de la desigualtat i la pobresa, i permeti el desenvolupament potencial de cada persona.

L'impuls al tercer sector:

La col·laboració públic-social és una aposta estratègica de país perquè garanteix la creació de valor públic allà on l'administració per si sola no pot arribar. Aquesta creació de valor públic repercuteix positivament cap a la societat i per tant beneficia a les persones. Parlem doncs, també de construir instruments que generin sistemes compartits de diagnosi, determinació de prioritats i presa de decisions.

Propostes

Consolidar i universalitzar la xarxa de serveis socials de proximitat, pilar vertical i universal de l'Estat del Benestar, que acompanyin i apoderin les persones al llarg del seu cicle vital. Per aconseguir-ho és bàsic reforçar i valorar el paper dels professionals que els conformen.

Apostar per la transformació digital dels serveis socials. La creixent innovació tecnològica pot facilitar, en un futur proper, tant al sistema de serveis socials

d'àmbit local com el de país, un pas qualitatiu des de l'atenció a la persona, passant pel tipus d'atenció i acabant per la possibilitat de prendre millors decisions.

Impulsar un gran acord de país per a definir un nou model d'atenció integrada, centrada en la persona i de base comunitària. Ha de superar els actuals marcs normatius i definir un model específic d'organització, finançament, gestió del coneixement, lideratge i de flexibilitat territorial. Ha de fonamentar-se en les capacitats de les persones, en el seu apoderament, i en la promoció de l'autonomia personal necessària per desenvolupar una vida independent, fent que la persona sigui subjecte actiu del seu procés. Cal fomentar practiques positives de participació social, de retorn i de cooperació.

Fomentar la mediació comunitària.

Avançar en l'atenció integrada social i sanitària, posant a disposició de les persones que tenen necessitats complexes un servei basat en l'abordatge multidimensional.

Garantir l'existència d'una cartera de serveis i recursos amplis, flexibles i suficients especialment per a les persones amb dependència, amb discapacitat o malaltia mental.

Desplegar definitivament la Llei 14/2010 dels drets i oportunitats en la infància i l'adolescència i el Pacte per a la infància a Catalunya.

Invertir en polítiques socials i de suport a la infància i a les seves famílies per prevenir i compensar les desigualtats en origen amb mesures com permisos familiars per a la criança de fills, oferta de serveis de criança o de lleure educatiu.

Consolidar un pla de xoc per atendre els infants i adolescents tutelats i en situació de risc i donar resposta al sobtat increment d'arribada d'adolescents migrants sense referents familiars.

Implementar el pla estratègic per a la promoció de l'acolliment familiar per evitar la institucionalització dels infants menors de 6 anys.

Aposta ferma, i sense més dilacions, per la Llei catalana de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a les persones en situació de dependència basada en l'atenció integral centrada en la persona.

Consolidar el model de renda garantida de ciutadania com a nou dret social que doni resposta a totes les situacions de desprotecció i exclusió social i revisar, reformar i simplificar el conjunt de prestacions del sistema de protecció. Alhora, reforçar les eines d'apoderament per tal que cada persona millori en la seva ocupabilitat i pugui trobar una oportunitat laboral.

Treballar per un model de prestacions que garanteixi la igualtat d'oportunitats, els ingressos bàsics i tot plegat d'una forma sostenible per al país.

Consensuar i implementar l'estratègia integral per a l'abordatge del sensellarisme a Catalunya, i les polítiques públiques d'habitatge social.

Hem de definir un acord de país, entre administracions i empreses energètiques, per tal de garantir el dret als subministraments bàsics i que cada família ho pugui pagar en funció dels ingressos.

Apostar ferma i decididament per la col·laboració públic-social i consolidar el Pla de Suport al Tercer Sector Social, en forma de contracte programa biennal, per dur a terme una acció coordinada i com espai de presa de decisions conjunta.

Atenent la demanda del sector, **cal treballar** per aconseguir un nou sistema de concertació social d'Atenció a les persones, dins del marc normatiu europeu, que s'ajusti a les necessitats.

3. Per una millora dels hàbits horaris a Catalunya, cap a l'objectiu 2025

Els actuals hàbits horaris de la societat catalana tenen l'origen en la superposició dels vells horaris fabrils, així com les conseqüències produïdes pel "desarrollismo" franquista. Aquest fet i hem d'afegir una cultura laboral excessivament basada en el presencialisme i una manca de flexibilitat laboral que sí es dona en altres indrets. Per tot plegat Catalunya és una de les poques nacions del sud d'Europa on patim uns horaris que ens dificulten enormement disposar de més temps lliure per a nosaltres i sobretot provoquen que dormim menys hores de les recomanades fet que comporta problemàtiques entorn la salut, ens dificulta la conciliació laboral, familiar i personal, acabem sent menys productius perquè rendim menys a la feina i en definitiva ens origina un desordre horari global. A tot això hi hem de posar remei.

Des del 2014 el debat sobre la millora dels horaris a casa nostra ha anat creixent progressivament. Avui en dia debats entorn a les polítiques d'igualtat, de suport a les famílies, al feminisme i la superació del model patriarcal o sobre les relacions laborals pivoten, entre altres, a millorar l'organització dels horaris. Per tant, creix la reivindicació per part de la societat.

El repte esdevé una política social de primer ordre que actua de forma transversal ja que afecta a tot el ritme socio-econòmic de la població situant a les persones altre cop en l'epicentre de la nostra acció política. I esdevé un repte de país, com des dels poders públics i de la mà dels conjunt d'actors cridats a participar en el desplegament de la reforma horària podem esdevenir novament un exemple d'innovació modificant els nostres hàbits diaris i fer-ho des del diàleg, la negociació i el consens.

Justament fruit d'aquests consens Catalunya va signar el juliol del 2017 el Pacte per a la Reforma Horària, amb més d'un centenar d'institucions, entitats i agents econòmics i socials en un document on es plasmen els compromisos adquirits amb l'objectiu de tenir-los acomplerts l'any 2025.

Objectius genèrics

Un recorregut temporal que ens ha de dur a aconseguir una distribució més racional del temps en la nostra vida quotidiana, nivells més alts de conciliació, una millora dels nostres hàbits saludables, sobretot en allò que afecta al temps de descans, un millor rendiment escolar així com un increment del nostre propi rendiment laboral per aconseguir ser més productius i competitius. Per això volem recuperar les dues hores de desfasament horari, avançar l'hora de l'àpat del dinar, avançar les activitats extraescolars i esportives, per aconseguir sopar a una hora saludable i recuperar les hores de son....en definitiva a incorporar

una nova cultura del temps amb la única finalitat de millorar els nostres horaris com a mesura de llibertat.

Aquests compromisos tan sols seran possibles si el conjunt de la societat i les institucions ens anem implicant individual i col·lectivament.

Propostes

Aquest és un propòsit de país que implica el Govern, els ajuntaments, tots els sectors econòmics i socials, la comunitat educativa, els comerços, en definitiva la millora dels horaris a Catalunya serà fruit de la determinació i voluntat de la seva pròpia societat. En aquest sentit, el partit demòcrata vol esdevenir un actor polític necessari en aquest gran objectiu. Per això recolzem totes les iniciatives que van en la direcció proposada i celebrem la voluntat del Govern de la Generalitat d'impulsar una Oficina per a la Reforma Horària a Catalunya; perquè serà des del lideratge polític colze a colze amb la societat que aconseguirem els nostre objectius.

Així mateix el Partit Demòcrata recolza tot el conjunt d'iniciatives que vagin en la línia dels compromisos adquirits en el Pacte per a la Reforma Horària.

El Partit Demòcrata dona ple suport al conjunt de reformes que han de guiar-nos a una millora global dels horaris i entén que des de l'acció pública i el lideratge polític contribuirem a aconseguir l'Objectiu 2025. Guanyar-li temps al temps

4. L'educació a la Catalunya de les Persones

El principal actiu de Catalunya són les persones. Set milions i mig de ciutadans, de procedència diversa i units per la voluntat de construir cada dia un país millor. Per fer-ho possible, cal posar en valor les capacitats de cadascú prioritzant la inclusió i la cohesió. Aquí rau la importància de l'educació: és el gran tresor d'una societat avançada, que valora el benestar de la gent i promou una formació de qualitat i equitativa al servei del progrés col·lectiu. Per això considerem l'educació com l'eix central de la construcció de la República Catalana.

L'educació d'un país resulta més o menys equitativa d'acord amb la seva capacitat de fer efectiva la igualtat d'oportunitats, independentment de les circumstàncies de caràcter personal, socioeconòmic i cultural de cadascú. El principi d'inclusió del nostre sistema educatiu constitueix un gran actiu en pro de l'equitat i ha de garantir l'èxit educatiu de tots els infants i els joves. En aquest sentit, possibilitar oportunitats educatives des de la primera infància i al llarg de la vida esdevé una aposta per l'excel·lència: "una escola per a tothom i un projecte per a cadascú".

Als centres educatius s'han de crear contextos d'ensenyament-aprenentatge rics, flexibles i diversos que afavoreixin el creixement personal i social, sense cap tipus de discriminació per raó de gènere, sexe, origen o qualsevol altra condició personal o social. La diversitat constitueix una riquesa i una oportunitat; la personalització i l'orientació han d'assegurar el desenvolupament integral de tots els alumnes.

Els canvis accelerats del segle XXI requereixen repensar l'educació, començant per reflexionar sobre el seu perquè -quina societat i quins valors volem- i pel com. La complexitat d'educar implica tenir en compte totes les metodologies d'aprenentatge, per triar en cada cas la que millor s'adequa als objectius que es volen assolir. El repte rau a transmetre una sòlida base de coneixements i, alhora, avançar cap a un treball amb un enfocament competencial més global, per potenciar el protagonisme de l'alumnat en el seu aprenentatge per tal d'esdevenir crític i agent actiu en el procés del seu desenvolupament personal.

Els infants i els joves reflecteixen en llur tarannà les influències i els estímuls que reben i amb què conviuen. Conscients d'aquesta realitat, molts docents Malden per donar-hi resposta a les aules. Les xarxes de centres educatius impulsen la cooperació, amb el benentès que transformació educativa és una tasca col·lectiva de la qual s'han de compartir les descobertes més significatives.

El nostre model educatiu es basa en la premissa que el català i l'occità a l'Aran són les llengües de referència i normalment emprades en els àmbits docent, administratiu i de comunicació, i constitueixen l'eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe que garanteix que, al finalitzar l'ensenyament obligatori, l'alumnat assoleix una competència plena en llengua catalana, en aranès a l'Aran, i en llengua castellana i un bon coneixement de, com a mínim, una llengua estrangera.

Catalunya té una llarga tradició d'iniciativa social, potser pel fet de ser una nació sense estat. Al costat de l'escola pública, formant part del Servei d'Educació de Catalunya, institucions diverses i amb esperit de servei han creat escoles privades, moltes de les quals concertades. Tot un ventall de projectes amb identitat pròpia que reflecteix l'esperit emprenedor del país. La seva existència constitueix una riquesa col·lectiva, que fa possible la lliure elecció de centre, en consonància amb el tarannà del nostre poble potenciant l'escola pública com a garantia d'igualtat d'oportunitats.

Com acredita l'experiència internacional, preservar i millorar la qualitat d'un sistema educatiu reclama l'existència d'un marc legal estable i consolidat. A Catalunya tenim la LEC, aprovada pel Parlament de Catalunya l'any 2009. Aquesta llei esdevé un marc d'unitat i de consens sobre les grans qüestions. D'altra banda, cal fonamentar les polítiques a implementar en evidències sorgides de la recerca en educació i en àrees afins, i de les pràctiques fonamentades dels docents.

Les famílies són l'element primigeni de l'educació, especialment pel que fa a la socialització de les persones i el conreu dels valors. Són els principals educadors i han de fer equip amb el professorat i els altres professionals de l'educació, assumint cadascú el seu propi rol i sumant esforços d'una manera coherent. S'ha de fomentar la implicació de les famílies en els diferents espais de participació perquè col·laborin en la governança del sistema educatiu aportant la seva perspectiva sobre el fet educatiu.

Els municipis s'han implicat des de fa molts anys en l'educació dels seus ciutadans. Cal seguir potenciant un treball en xarxa que propiciï que totes les administracions col·laborin, cadascú des de les seves competències, amb l'objectiu comú de millorar l'educació. D'altra banda, a Catalunya les entitats associatives i d'educació en el lleure tenen una llarga trajectòria. S'ha de vetllar per a què puguin col·laborar en els projectes educatius dels centres, tot aportant llur expertesa.

L'educació al llarg de la vida reclama una formació professional i un sistema universitari centrats en les necessitats formatives dels alumnes, d'edats diverses, i atents a l'evolució del mercat laboral. En concret, la formació professional és un element clau per a la competitivitat, ocupabilitat i desenvolupament econòmic i social del país. El model català de formació professional ha de tenir un caràcter integrador i flexible, adaptat a les necessitats personals i de capacitació de les persones i del teixit empresarial, per tal d'augmentar la qualificació professional dels ciutadans i la competitivitat de les empreses.

Objectius

Cal garantir un finançament suficient del Servei d'Educació de Catalunya, per fer efectiva la igualtat d'oportunitats i assolir l'èxit educatiu de tots els alumnes. El principi de coeducació per mitjà de l'escolarització mixta ha de ser un requisit "sine qua non" per tal de rebre finançament públic.

S'ha d'aprofundir en l'autonomia i l'avaluació formativa dels centres, i reforçar el lideratge pedagògic dels equips directius i docents a partir de cada projecte educatiu, per singularitzar-los i que responguin de manera eficient als problemes i les demandes de cada context, amb una atenció preferent als de major complexitat.

L'èxit del sistema educatiu té un puntal decisiu en el professorat. Caldrà disposar de docents amb una elevada vocació, una formació inicial eficient i permanent al llarg de la vida laboral per donar resposta als reptes que planteja l'educació en el segle XXI, per a què pugui exercir la seva funció en plena competència en un entorn complex i canviant i així enfortir la imatge social d'un professorat que ha de gaudir del reconeixement de la seva funció per part de tots els estaments de la societat.

Creiem oportú una educació universal des dels 3 als 18 anys (allargant l'obligatorietat dels 16 als 18 anys), així com promoure la universalització del 0-3 anys.

Volem un sistema educatiu que prioritzi el desenvolupament personal, intel·lectual, físic i emocional de l'alumnat. Apostem per detectar el talent personal i impulsar l'alumnat a la millora i enriquiment personal des de la seva pròpia autonomia. L'educació inclusiva i personalitzada des de la singularitat resultarà clau per al progrés de l'alumnat.

S'ha de consolidar el model de formació professional de Catalunya, avançat,

innovador i ben connectat amb el mercat laboral, ordenant i integrant de manera efectiva els diversos subsistemes, amb la col·laboració dels agents econòmics i socials i la participació dels organismes i entitats que interactuen en l'àmbit de la qualificació i la formació de les persones, i en general del teixit productiu.

5. La salut a la Catalunya de les persones

A Catalunya gaudim d'un **sistema sanitari global, públic i privat**. El Sistema de Salut Pública és **universal**, equitatiu i finançat per impostos, es fonamenta en un model sòlid de separació de funcions entre la definició de les polítiques i la planificació estratègica, realitzada pel Departament de Salut; el CatSalut com a asseguradora pública i garant d'operativitzar les polítiques definides i la part dels proveïdors de serveis tant de titularitat pública, privada i del tercer sector, que els presten mitjançant diferents models de col·laboració potenciant els **models públic-privats**. Juntament amb els professionals de la salut, que son pilar fonamental del sistema, la sanitat catalana és reconeguda arreu del món com un **servei sanitari d'excel·lència, compromès socialment** i de qualitat, avalada amb una alta satisfacció per part dels seus usuaris .

Anàlisi

Actualment estem sotmesos a clares amenaces, tant internes com externes que desdibuixen el model fins ara definit. **Amenaces externes** de centralització de competències i de maneres de fer com **amenaces internes** que evolucionen a crear estructures monolítiques, uniformes i governades de manera centralitzada que limitaran l'autonomia de gestió i empobriran el sistema, hem d'estar mobilitats i amatents per preservar i evolucionar un sistema divers i de qualitat com hem tingut fins ara

Evolucionarem cap a una descentralització efectiva del CatSalut i de l'ICS per donar resposta a la realitat territorial, on la atenció primària sigui la porta d'entrada del sistema i estigui recolzada i coordinada amb la resta de dispositius assistencials de manera que aquesta sigui molt més resolutiva.

L'Atenció Primària tindrà autonomia per decidir la seva organització interna, sent l'hospital de referència el seu principal suport en el camp del diagnòstic i tractament, sempre amb visió de xarxa assistencial

A la vegada es necessari la implicació i seguiment en la gestió del territori mitjançant la participació i co-responsabilitat dels ens locals

L'autonomia de gestió ha estat un dels elements que ha donat riquesa i diversitat al nostre model. Els èxits assolits ens marquen el camí per seguir avançant en una **autonomia de transformació**, on les entitats tindran la capacitat de transformar-se i adaptar-se a les necessitats de la ciutadania per poder donar la resposta adequada a nous requeriments socials respectant les característiques del territori. El partit demòcrata creu en una societat empoderada i en els professionals directament implicats en la gestió de la transformació, que participen de manera activa i amb co-responsabilitat. La

gestió clínica i el lideratge dels professionals esdevindrà l'eix per determinar els incentius professionals conjuntament amb el pacte, necessàriament amb perspectiva de gènere, d'un marc estable de condicions laborals que contemplin, entre d'altres, la reforma horària, amb millores i perspectives.

Estem davant d'un canvi evolutiu en el model de societat, en la qual les estructures sòlides i monolítiques estan passant al que han de ser **estructures** més líquides, **adaptables i modulables**, en les que els escenaris actuals volàtils, d'incertesa, complexos i ambigus, fan que tinguem noves i diferents necessitats de qualsevol dels diferents actors emmarcats dins i fora de la xarxa del sistema sanitari, als que hem de donar resposta de manera àgil, en el lloc necessari i en el moment precís. En aquest marc, la capacitat de solvència de les organitzacions serà un repte que caldrà assolir.

L'envelliment progressiu, l'augment de l'esperança de vida de la població amb pluripatologia i fragilitat associada junt amb complexitat fan que haguem d'enfocar el sistema cap a cuidar i acompanyar la persona en tot el seu **cicle vital amb una mirada salutogènica**, per passar a curar en moments puntuals i necessaris o aplicant la eutanàsia si el cas ho requereix amb el consentiment del malalt i/o dels familiars, de forma que el sistema s'haurà d'adaptar, de manera continuada a cada situació i a cada persona. Buscarem l'equilibri entre cuidar i curar, balancejant cap al "**tenir cura**".

Davant de l'increment progressiu de l'esperança de vida, l'aspecte assistencial, molt necessari, no és l'únic. Cal considerar un envelliment de les persones amb capacitat de participació, amb polítiques per a gent gran activa i productiva, que contemplin la prevenció del maltractament.

Es fan necessaris plantejaments singulars per poder posar al límit els models més clàssics i poder-los fer arribar a la màxima transformació possible. Tot anirà orientat a liderar un **Pla Estratègic Interdepartamental 2030 amb una visió integrada d'atenció** tant de l'àmbit de la salut, com de l'àmbit social, com qualsevol acció que tingui impacte en la persona o en la comunitat.

Objectius genèrics

Per donar resposta a aquesta nova orientació, hem de repensar i redissenyar les organitzacions i les seves estructures. L'**atenció primària es consolida com a eix del sistema**, eix coordinat de manera contínua i actualitzada amb les diferents xarxes d'atenció a la persona i de salut pública mitjançant, entre d'altres actuacions, l'ús de sistemes d'informació inter-operables i accessibles.

Donarem més capacitat resolutiva a l'atenció primària però a la vegada és necessari dibuixar al seu voltant una **xarxa de professionals** que puguin donar resposta a les necessitats específiques que es presentin de manera coordinada i immediata, augmentant encara més la qualitat i la personalització de l'atenció amb valoracions i decisions compartides entre els diferents professionals de salut i socials.

Aquest canvi comporta de manera paral·lela la **transformació dels centres d'alta especialització** per poder centrar-se en tasques de molt valor afegit i, a la vegada, evolucionar els centres sociosanitaris, de salut mental i residencials, en definitiva tots els recursos assistencials que atenen situacions de cronicitat i fi de vida, per dotar-los de més capacitat per donar resposta, conjuntament amb nous models organitzatius i eines de suport. Promourem encara més el **sentiment de pertinença** d'organitzacions, institucions i professionals al nostre Sistema Nacional de Salut. Haurem de millorar les percepcions salarials dels treballadors del sector per apropar-les al nostre Sistema Nacional de Salut i obrir-se al reconeixement de les anomenades teràpies complementaries que tinguin evidència científica com a suport de tractaments, tal i com en altres països avançats es fa.

Som conscients que **l'entorn natural de la persona és el seu domicili** i que els determinants socials influeixen d'una manera cabdal; en aquest sentit, hem de prendre les mesures necessàries perquè l'atenció arribi a tothom i es realitzi de manera preferent a domicili, de manera integrada, evitant les desigualtats i amb la màxima qualitat.

Propostes

Introduïrem els termes de “**Domiciliarització**” i “**Comunitarització**” com a indicadors de transferència de l'activitat dels diferents centres assistencials al domicili o a la comunitat. Això comportarà el re-disseny dels processos d'atenció i la introducció de les noves tecnologies per tal que aquest fet sigui possible. Incorporarem la figura del “coach” de salut, com a entorn virtual assistencial avançat al domicili amb l'objectiu d'acompanyar i donar seguretat al propi ciutadà i a les persones del seu entorn.

Tot aquest model comporta treballar de manera multidisciplinària en equip, amb competències i responsabilitats compartides per a una **atenció integrada** sota un pacte estable de les professions però simultàniament en continua evolució, que requerirà complementar-se amb un programa de formació específica per poder adquirir les noves competències que seran necessàries per assegurar la **transversalitat de l'atenció**. Al mateix temps, i de forma immediata, articularem les mesures adients per fer front a la manca de professionals (especialment metges/eses i infermers/eres) que patim i patirem en els propers anys i potenciarem la figura del **mentor** amb l'objectiu de no descapitalitzar de coneixement el sistema.

Com a pilar complementari d'aquesta atenció integrada i per fer el sistema més sostenible i de proximitat, Com a pilar complementari d'aquesta atenció integrada i per fer el sistema més sostenible i de proximitat, integrarem de manera fefaent la farmàcia comunitària en la gestió compartida de processos assistencials, tot aprofitant les seves fortaleses per tal que, en el marc d'una planificació estratègica basada en el consens amb els altres agents de salut comunitària i especialitzada, puguin contribuir des d'una cartera de serveis protocol·litzada i concertada, basada en estrictes criteris d'efectivitat i eficiència, en l'assoliment dels objectius marcats pels diferents Plans Directors o les línies principals del Pla de Salut de Catalunya. Proposarem també la incorporació de

les farmàcies comunitàries al SISCAT i l'accés dels farmacèutics comunitaris a la història clínica compartida, com un element clau de la presa de decisions, amb l'objectiu de garantir la continuïtat assistencial dels ciutadans. Revaloritzar les anomenades teràpies complementaries que tinguin evidència científica.

L'escola és un altre dels entorns estratègics que cal consolidar dins aquest model integrat com a entorn de confiança per detectar, prevenir i promocionar la salut amb un **model d'interacció bidireccional** amb l'atenció primària i amb la família. Un altre àmbit d'actuació estratègic per donar resposta a aquesta visió integrada es **l'àmbit laboral** on incorporarem polítiques que facilitin aquesta integració. A la vegada, el món local ha de ser un actor destacat, apostarem per una concertació clara en les polítiques amb els ajuntaments, actors imprescindibles en **la governança, en la salut pública incloent la salut social, en els serveis socials locals i en la salut mental**, complementada amb una avaluació deliberativa amb mirada ciutadana.

La societat actual obliga a freqüents canvis d'ubicació de les persones, i el model d'atenció s'ha d'adaptar a aquesta nova situació per poder donar resposta en qualsevol moment i lloc de manera àgil i amb qualitat. Tant l'atenció presencial com la no presencial es combinaran de manera que els professionals i la ciutadania, de manera consensuada, puguin utilitzar el que els hi siguin més adients en cada moment. En aquest sentit, aprofitarem les **xarxes socials de confiança** entre professionals i ciutadans per compartir el coneixement i l'expertesa amb garanties de qualitat i seguretat per democratitzar la informació que es pugui requerir en qualsevol moment. Tot això estarà emmarcat en una política més àmplia per **millorar l'accessibilitat i les llistes d'espera**

Tot això passa per evolucionar els sistemes de compra, utilitzar la informació generada, potenciar i alinear la **recerca i la innovació** a les necessitats del sistema tant actuals com futures, i finalment, poder fer una **avaluació independent i professionalitzada de tot el sistema**.

Respecte a l'evolució dels models de compra actualment existents, passarem de la compra d'activitat a la compra de resultats i de valor, valor que haurà de ser definit de manera objectiva perquè pugui ser mesurable i objectivable. Crearem una **Comissió de Compra per Valor** amb agents públics i privats, nacionals i internacionals, en la qual s'analitzin i es consensuin aquests indicadors i que, a la vegada, tinguin la capacitat de testejar en el territori aquest nou model per després poder-ho fer extensiu. Tot això s'ha de veure reforçat en ampliar i dissenyar nous models de **col·laboració públic-privats** dins el sector de la salut, que és un element estabilitzador i de valor afegit en molts altres sectors econòmics de Catalunya (sector agroalimentari, sectors industrials, sector de turisme i comerç) als quals aporta seguretat i economia d'arrossegament.

Els sistemes d'informació i les noves tecnologies han de donar suport a tot el model. Hem d'evolucionar cap a **sistemes tecnològics orientats a serveis que siguin interoperables integrables i intel·ligents**, que puguin intercanviar informació amb els diferents sistemes actuals però definits sota un model

consensuat i estandarditzat de dades, comú per a tot el sistema. D'aquesta manera la informació obtinguda dels propis sistemes de salut, com la de la ciutadania (mHealth i mSocial), sempre amb el seu consentiment, es posarà al servei del sistema sanitari amb l'objectiu d'incorporar de manera proactiva, mitjançant sistemes d'intel·ligència artificial validats, el coneixement i l'experiència obtinguda de l'anàlisi de les dades, de forma que el sistema es retroalimenti i aprengui de manera continua, però sempre amb l'acompanyament dels professionals de la salut. En definitiva, avançarem cap a un **sistema smart (Smart Health System)** que aprengui, incorpori les millores i s'autoconfiguri per proposar les millors solucions.

La recerca de qualitat i la innovació han de ser la llavor, que fa i ha de seguir fent que el nostre sistema sigui punter i s'avanci als requeriments futurs ja pensant en escenaris 2030. Hem de preparar el sistema per a la incorporació de tecnologies i innovacions disruptives que tinguin i aportin **valor social i eficiència**. En aquest sentit, hem d'incorporar models de col·laboració amb la indústria farmacèutica i amb empreses tecnològiques i altres empreses relacionades per potenciar la recerca i la innovació en el nostre país i internacionalitzar-la el màxim possible assumint complicitats en aquestes col·laboracions. És clau **avançar en la biomedicina per arribar a la màxima personalització en l'atenció a la persona**.

Hem de seguir potenciant el model d'**avaluació independent i transparent** en el qual la Central de Resultats vagi ampliant les seves dimensions i aporti una dimensió clau que serà l'anàlisi de la transversalitat dels resultats. Caldrà valorar els impactes creuats dels indicadors analitzats entre els quals s'haurà de treure models de relació i s'haurà de poder relacionar els resultats amb el seu impacte social.

6. L'activitat física i l'esport a la Catalunya de les persones

A Catalunya **l'activitat física i l'esport son avui una història d'èxit**. Som referents arreu del món pels èxits esportius dels nostres esportistes i clubs, i també per la **capacitat organitzativa** de grans esdeveniments. Ho som també per la **creixent pràctica d'activitat física i esportiva de la població catalana** on el 50% ho contempla ja com un hàbit quotidià, ja sigui practicat de manera dirigida o com a lliure practicant, ja sigui des d'un servei públic o privat, a l'entorn de l'esport escolar, universitari, federat, o a l'entorn de la natura i els municipis.

Anàlisi

Catalunya disposa d'un model social de referència que millora i s'enriqueix des de la col·laboració pública i privada. Un model que estimula el **Sistema Esportiu Català**, que té en el seu **teixit associatiu esportiu** i en el suport de les administracions al territori un model de present consolidat, amb èxits internacionals dels nostres clubs, on esportistes, tècnics i dirigents d'entitats esportives en son els nostres millors ambaixadors. El partit demòcrata vol seguir avançant en l'excel·lència del model de futur, amb l'activitat física i l'

esport com a protagonista, que aporta més **cohesió territorial**, més riquesa i ocupació, millor salut, més progrés, i en definitiva més **eficàcia i modernitat**.

Des de l'origen dels nostres clubs a finals del segle XIX, el nostre Sistema Esportiu ha evolucionat de manera envejable. Vàrem fer un salt qualitatiu en recuperar la democràcia, i vàrem tornar a fer un salt qualitatiu projectant-nos al món en organitzar els **Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona amb un llegat i un voluntariat exemplar**. Avui, i sense deixar d'atendre les necessitats actuals, **l'associacionisme esportiu i les administracions locals**, estem a punt per tornar a fer un altre salt endavant, evolucionant el model per disposar de recorregut i de futur, permetent així afrontar les nostres necessitats de país i també les de **Sistema Esportiu de la Catalunya republicana**.

Pel Partit **Demòcrata l'activitat física i l'esport són molt transversals i esdevindran decisius com a vehicle d'inclusió i cohesió social**, alhora de promoure polítiques d'igualtat de gènere, alhora de prevenir problemes de salut física i mental i en la posterior incidència en un estalvi sanitari, en promoure la millora d'hàbits saludables de la població i en el foment de valors en etapes formatives. Podem millorar la nostra **qualitat de vida vehiculant la inclusió de famílies i persones**.

Objectius genèrics

Volem potenciar la **presència de l'activitat física i l'esport en totes les etapes de la vida**. Son qüestió d'interès general i han esdevingut un nou pilar bàsic pel benestar de les persones.

Cal però, que aquest interès general disposi del **marc normatiu** que permeti implementar les polítiques preteses, a fi d'abordar les necessitats actuals i futures com a país, i que incentivi el creixement del sector i encaixi les noves realitats. Un marc normatiu on tots els agents del sector hi siguin presents, que permeti un *Sistema Esportiu Universal* de futur, sense discriminació de cap tipus, on tothom hi tingui accés i cabuda amb les mateixes oportunitats, i amb una atenció més decidida amb la inclusió social, i amb la integració de persones amb diferents capacitats que els permeti ésser més autònoms i independents, i on la **transparència, el bon govern i la perspectiva de gènere hi han d'ésser cabdals**.

Volem **recolzar i consolidar els èxits internacionals dels nostres atletes** i promoure la detecció de nous valors amb el reforç dels **programes d'alt rendiment** a mida i a la vora de les seves vides.

Propostes

Caldrà elaborar una nova **Llei de l'Esport i l'Activitat Física**, adaptant-la a les noves necessitats actuals i de futur, palesant l'interès general com a pilar fonamental de la societat del benestar.

Donat l'interès general, haurem de defensar els **tipus de fiscalitat del sector adequats**, promovent mesures fiscals orientades a finançar la pràctica

d'activitat física i l'esport, amb un IVA més just. Una fiscalitat que haurà d'anar acompanyada d'un model de finançament que garanteixi un Sistema Esportiu Universal sostenible.

Caldrà elaborar d'acord amb el món local, un **Pla Nacional d'Equipaments Esportius** que analitzi els equipaments esportius del país, la seva distribució en el territori, els seus usos, i les necessitats de millora.

Caldrà **universalitzar l'activitat física** fins arribar a la totalitat de la població, i alhora, aprofitar els valors que acompanyen l'esport per avançar en un model de societat millor i de més qualitat. Es donarà prioritat a programes d'acció esportiva des de la infantesa a l'entorn de l'escola. L'esport formarà en valors, promourà la salut, i esdevindrà una eina clau per la inclusió de persones, la participació ciutadana, i la cohesió social.

Caldrà promoure els clubs esportius com a eixos vertebradors d'aquesta cohesió social, garantint-los un finançament suficient i reduint-los al mínim els processos burocràtics garantistes de la seva transparència.

Caldrà elaborar un **Pla Nacional de promoció de l'Activitat Física Universal** per promourà les **recomanacions de l'OMS**, vinculant activitat física i la salut, per a la millora de les capacitats físiques i funcionals, l'autonomia i capacitat de moviment. Caldrà promoure la "recepta esportiva"; és a dir, receptar i prescriure l'activitat física i la promoció d'hàbits saludables com a mesura preventiva i terapèutica, de tal forma que estigui reglat i formalitzat al sistema sanitari. Caldrà també incrementar la practica d'activitat física i esportiva a l'entorn de l'escola.

Caldrà reforçar el paper de consells esportius, federacions, clubs garants de la participació per sobre el fet competitiu i garants de la no exclusió a ningú per gènere o per disponibilitat econòmica, escoles, mares i pares i altres entitats en la promoció de la practica d'activitat física i dels seus valors, ja que la promoció de la pràctica esportiva iniciada en l'etapa escolar caldrà continuar desenvolupant-la al llarg del cicle vital de la persona.

Caldrà també gestionar les seves cotitzacions a la seguretat social a efectes de prestacions i pensions, mentre siguin esportistes tipificats com d'alt nivell segons el marc normatiu existent.

Caldrà dissenyar **programes per a col·lectius vulnerables** per promoure el seu accés a la pràctica d'activitat física i esportiva com a eina d'inclusió i cohesió social.

Caldrà promoure la **igualtat d'oportunitats de gènere** en tot tipus d'actuació relacionada amb l'activitat física i esportiva.

Es farà necessari vetllar amb federacions, centres docents, universitats, clubs i famílies, mesures de **protecció i suport de l'esportista compromès amb programes de tecnificació i d'alt rendiment**, facilitant l'aprenentatge acadèmic i esportiu simultani i prop del seu entorn.

Caldrà reforçar el paper del **professorat d'educació física**, així com dels entrenadors, monitors, voluntaris i altres perfils professionals que portin a terme la tasca esportiva a escoles, clubs, consells esportius i federacions esportives. Alhora treballar per obtenir una acurada supervisió quant als requeriments per l'exercici dels professionals de l'activitat física i l'esport i les seves competències.

Caldrà promoure amb **perspectiva econòmica i creació d'ocupació** la relació entre l'activitat física i l'esport i els diferents agents públics – privats del sector. La captació del turisme esportiu, la projecció internacional d'esdeveniments esportius realitzats a casa nostra, i la promoció de centres tecnològics en seran fites estratègiques. Haurem de facilitar les plataformes i eines necessàries perquè indústria, empresa, comerç i serveis oferts pel sector, mantinguin i millorin l'Impacte de l'activitat física i l'esport en la nostra economia, així com en el pes que té en el PIB de Catalunya.

Caldrà prioritzar les necessitats d'espais públics i d'instal·lacions esportives, així com el suport econòmic per a promoure activitat als municipis amb més dèficits i mancances.

Caldrà promoure la **marca de Catalunya** com a destinació de turisme esportiu en la xarxa municipis, i entitats esportives del país, així com el catàleg de serveis que ofereixen, i garantir un registre de qualitat i la certificació de les empreses relacionades amb el sector.

Caldrà continuar promovent i donant suport a la projecció internacional de l'esport català recolzant les **federacions esportives, als nostres dirigents i professionals, les seleccions esportives catalanes i al COC**. També caldrà vetllar les diferents oportunitats de país, amb federacions esportives i ajuntaments, a fi d'acollir grans esdeveniments esportius. Caldrà continuar donant suport a la Candidatura Olímpica d'Hivern Pirineus - Barcelona. Caldrà promoure també amb més intensitat l'anomenada diplomàcia esportiva en estaments internacionals d'interès estratègic pel sector i pel país.

Caldrà crear l'**Agència Catalana Antidopatge**, que fomenti la cultura dels valors en aquest àmbit. Augmentarem també les àrees de recerca a l'INEFC i al CAR, i fomentarem la col·laboració d'investigadors d'ambdues entitats. Implementarem també polítiques estratègiques dinamitzadores del sector empresarial de l'esport relacionades amb els centres tecnològics i de recerca.

7. La Cultura motor de llibertat

La cultura és motor de llibertat perquè permet dotar la ciutadania d'esperit crític i fer que esdevingui més oberta, creativa i solidària. En definitiva, lliure!

Per això, la cultura és un veritable pilar de l'Estat del Benestar; l'accés a la cultura és imprescindible per assolir la necessària cohesió social.

Perquè la cultura és també instrument d'arrelament i, com a tal, esdevé una eina per entendre la diversitat, alhora que ens universalitza i ens projecta al món.

Sabem que la cultura crea més cultura.

Objectius Genèrics i Propostes

Des del Partit Demòcrata creiem en la cultura com una via d'emancipació personal i col·lectiva, que projecta la nostra identitat, que preserva i posa en valor la memòria i el llegat patrimonial, actualitza la tradició i fomenta la creativitat.

Les administracions públiques han de generar les condicions que facin possible un sistema cultural democràtic basat en l'excel·lència construït amb i per tothom: artistes, autors, traductors, editors, lectors, llibreters, músics i tota la resta de creadors, i també els gestors culturals públics i privats.

La cultura és també un àmbit de desenvolupament econòmic: genera ocupació i riquesa vinculada a les activitats culturals, afavoreix la innovació i el disseny i és la base del turisme cultural estretament lligat al patrimoni, clau per al reequilibri territorial i la seva diversificació econòmica. És important **treballar per tenir les eines que ajudin en aquest camp econòmic com una sòlida llei de mecenatge i un cohesionat Estatut de l'Artista.**

La cultura no és plenament cultura sense el respecte de la propietat intel·lectual que valora l'esforç i la creativitat dels creadors i mecenes. Per tant, és important la **defensa dels drets d'autor i de propietat intel·lectual**, la sensibilització de la població i donar suport interdepartamental.

La cultura és una eina política perquè configura les identitats personals i col·lectives, les fa plurals i diverses i les projecta al món. **Cal reforçar la promoció dels intercanvis culturals a l'exterior** tant com sigui possible, tant en el terreny empresarial com en l'associatiu o individual, especialment, en aquest moment també, en el terreny institucional.

Catalunya ha d'apostar per **tenir ambaixades culturals fortes**, si ja en té de comercials. **Necessitem una política de diplomàcia cultural** que faci necessari, ineludible, l'enfortiment dels lligams polítics internacionals. Sense aquests lligams polítics no es poden travar col·laboracions culturals sòlides.

Justament per això, com a partit, tenim el repte de treballar per garantir l'accés a la cultura en igualtat de condicions a qualsevol punt del país, es visqui on es visqui, i és important que **el pressupost de cultura s'incrementi almenys fins al 2%** en la línia dels països que aposten clarament per les polítiques culturals.

La provisió de continguts culturals i educatius de qualitat en català són indispensables per bastir una societat més lliure, més culte, activa i cohesionada.

El **treball transversal entre cultura i educació** és indispensable. Hem de treballar per uns estudis artístics reglats i oficialitzats. Hem d'apostar per una

immersió de l'alumnat dins el món de la cultura a fi i efecte d'aconseguir adults creatius i oberts intel·lectualment així com nous públics consumidors de cultura.

Els mitjans de comunicació catalans públics tenen l'obligació de proporcionar una programació amb un alt contingut cultural i tenen l'enorme responsabilitat a l'hora de posicionar els continguts culturals en les seves emissions més enllà dels mitjans especialitzats. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (CCMA) té un pes específic molt important en l'oferta dels mitjans de comunicació i és, també, un motor fonamental de les indústries audiovisuals catalanes. Els mitjans públics de comunicació han de complir sempre amb la vocació de servei públic amb una oferta plural, de qualitat i en català que tingui com a eixos principals la informació, la cultura, l'entreteniment i l'educació. A més de la vocació del servei públic de qualitat, la **CCMA ha de vetllar per la promoció del coneixement i la difusió de la llengua i cultura catalanes i per ser motor de la indústria audiovisual del nostre país**, un teixit productiu consolidat, competitiu i diversificat. La CCMA ha de continuar garantint aquest model de servei públic de qualitat i respondre les noves tendències del sector audiovisual amb la creació de continguts de primer nivell de producció pròpia o desenvolupats en col·laboració amb altres sectors de la indústria audiovisual.

La llengua catalana ha estat sempre eix transversal de la trajectòria històrica, cultural i social de Catalunya i volem garantir que ho continuï essent. Cal que el coneixement de la llengua catalana sigui universal arreu del país; que tots els ciutadans i ciutadanes l'apreguin perquè puguin usar-la de manera habitual en les seves activitats, en el marc de respecte a la pluralitat lingüística de la nostra societat. Cal la protecció de les llengües catalana i occitana per garantir-ne el futur i garantia legal, des de la perspectiva de la garantia dels drets lingüístics individuals (llengua d'ús d'una part important de la població) com de la protecció del patrimoni que conforma la diversitat lingüística del país formada per les més de 250 altres llengües habituals de les persones que el conformen.

Des de la sentència del 2010 del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia del 2006, l'ofensiva contra el català per part de l'estat espanyol, el context de crisi econòmica i els canvis demogràfics, configuren el marc en què calen instruments i estructures fortes per avançar cap a la normalitat, garantir l'ús social del català i la seva projecció com a llengua moderna de cultura homologable a les més avançades. Des del Partit Demòcrata **apostem per la preeminència del català com a llengua pròpia del país** i que es pugui fer servir en tots els àmbits i durant tot el cicle de vida de les persones.

8. Diversitat i ciutadania a la Catalunya de les persones

Catalunya és, ha estat i serà terra d'acollida atès que aquesta és la seva personalitat. Els darrers anys les diverses confluències culturals presents al país s'han vist multiplicades per un nou paradigma relacional: la globalització. Aquest fet permet l'enriquiment cultural de la nostra societat i alhora planteja reptes que hem de superar entre tots plegats.

La mobilitat humana aporta a Catalunya més d'un milió de persones que venen de 170 països, que parlen més de 250 llengües i amb més de 80 creences i

conviccions. Això vol dir que la societat catalana és plural: diverses maneres de ser, de fer i estar.

Catalunya és un sol poble divers, format per tots els ciutadans i ciutadanes, indistintament del país d'origen de cadascú.

La societat catalana es caracteritza per ser una societat amb una cultura oberta als pobles i les seves llengües, una cultura de llibertats.

Aquesta societat ha anat evolucionant en el temps, sent capaç d'assolir el repte migratori com a una finestra oportunitats per a tothom. No ha estat un camí lliure d'obstacles perquè tota transformació comporta reptes.

El Partit Demòcrata té com a fita aconseguir la societat plural que és, amb valors republicans .

L'estratègia intercultural és l'eina utilitzada per arribar a consolidar una bona relació de convivència entre diverses cultures.

No podem oblidar situacions extremes que ens porten a debatre solucions immediates i urgents a les noves realitats migratòries, com és la crisi de les persones refugiades que cerquen un lloc on viure dignament amb les seves famílies.

Les persones refugiades arriben a una terra, per a ells idealitzada i es troben amb una Europa sovint no coherent amb els principis dels drets humans i que no garanteix els drets fonamentals. El Partit Demòcrata n'és fermament conscient del fet migratori i de la crisi dels refugiats i treballarà des del seu principal objectiu: l'acollida humanitària i la cohesió social.

Tenim present que l'acollida és una de les característiques de la societat catalana al llarg de la seva història i la cohesió social interpel·la al conjunt de la nostra societat sigui quina sigui la seva situació vital; en conseqüència, les polítiques adreçades a la gestió d'aquestes realitats han d'incloure el conjunt de la societat catalana.

Objectius genèrics

Treballar per mantenir la societat cohesionada, respectant la diversitat de la ciutadania de Catalunya, construint un model social i cultural on tothom es senti partícip.

Disposar i fer efectius els mecanismes legals i jurídics per gestionar les situacions administratives dels residents a Catalunya.

Visibilitzar la diversitat social i cultural com enriquiment, coneixement i progrés.

Empoderar a les dones migrades perquè són el punt vehicular en la integració de les famílies a la societat.

Garantir els drets civils, polítics, econòmics, socials i culturals independentment de l'origen de cada ciutadà o ciutadana.

Protegir i defensar els drets dels menors, sobre tot els que es troben en situació de desemparament.

Treballar en la consolidació dels conceptes que han de fer de la nostra societat un referent de bona praxis en les qüestions de la diversitat cultural, com ara la diferenciació entre vulnerabilitat i diversitat, que son factors i realitats diferents i per tant, poden coincidir o no, en les polítiques actives.

Propostes

Reclamar que a qualsevol persona que estigui empadronada a Catalunya tingui accés un permís de treball. La possibilitat de treballar legalment ha de ser un principi a la nostra societat.

Vetllar perquè tots els Ajuntaments empadronin a totes les persones residents en el municipi que ho sol·licitin i no disposin de domicili fixa. El padró és el requisit imprescindible per l'accés a la salut pública, l'atenció dels serveis socials, a l'escolarització i sobre tot a un posterior permís de residència i treball. També serveix per tenir a la persona identificada, localitzada i reconeguda socialment.

Donar visibilitat a persones diverses que han assolit èxit professional i/o social. Cal mostrar models d'èxit sigui quin sigui el seu origen.

Garantir l'accés de tothom els recursos i polítiques socials bàsiques (ensenyament, sanitat, serveis socials) son drets universals que tothom hauria de rebre en funció de les seves característiques econòmiques, socials i culturals però no segons el seu origen

Incorporar la perspectiva de gènere en aquest àmbit d'actuació i treballar amb les dones migrades per aprofundir en la seva realitat i les seves necessitats.

Defensar plans d'acollida social, inserció laboral i immersió cultural per l'empoderament de les dones migrades.

Incorporar la diversitat en tots els àmbits de la societat: social, polític, econòmic, cultural, esportiu, etc.

Vetllar perquè el sistema educatiu no produeixi situacions de segregació en raó de diversitat cultural.

Dissenyar mecanismes socials i legals de protecció, acollida i inserció lingüística i cultural dels menors no acompanyats.

Promoure la cultura popular com element per conèixer la diversitat i fomentar la llengua catalana com llengua comuna i vehicular independentment de la pluralitat lingüística dels diferents orígens i procedències.

Atendre les situacions de vulnerabilitat de les persones que viuen a Catalunya sense diferenciar l'origen de les mateixes.

Combatre i lluitar contra el tràfic il·legal de persones i garantir l'exercici dels drets dels sol·licitants d'asil i refugi

Recuperar la dimensió migratòria catalana i la aportació de la diàspora catalana al catalanisme

Impulsar el codesenvolupament. Portar a terme accions de cooperació per al desenvolupament en els països d'origen dels migrants

Reconèixer i emparar la llibertat de cultes i regular de manera efectiva la llei de centres de culte i l'encaix de totes les confessions en els diversos àmbits de la societat

9. Drets civils a la Catalunya de les persones

El partit demòcrata està compromès a treballar per la **justícia social**, el progrés econòmic i la garantia de les llibertats individuals i col·lectives per fer de Catalunya una República referent al món, amb els **valors de la república: llibertat, fraternitat i igualtat**; està, per tant, alineat radicalment amb les **polítiques de gènere, l'eradicació de la violència masclista i en les polítiques d'orientació sexual i de diversitat en la identitat de gènere.**

En una Catalunya inclusiva i acollidora per a tothom, **garant del pluralisme, dels drets humans**, defensora de la llibertat d'idees, **dels drets civils**, de la diversitat religiosa, independentment de l'origen de les persones, i de la no discriminació per edat, gènere, orientació sexual o diversitat funcional, el partit demòcrata és i vol ser l'eina indispensable del país per a la lluita contra tot tipus de discriminació com el racisme, la xenofòbia, l'antisemitisme, l'homofòbia i el masclisme; garantint la igualtat efectiva de tots els catalans, homes i dones lliures.

9.1. El feminisme a la Catalunya de les persones

Objectius genèrics

Per garantir l'efectiva igualtat entre dones i homes, la perspectiva de gènere ha de ser transversal en tots els àmbits (polític, l'econòmic, social i cultural) i en l'esfera pública i privada.

Eradicar les desigualtats de gènere és un dels objectius de l'Agenda 2030 i és, un objectiu de Nacions Unides perquè l'esclatxa de gènere persisteix arreu de món, cap país del planeta ha aconseguit eradicar el sistema opressiu del patriarcat perquè Un sistema opressiu i autoritari envers les dones.

Iniciat el segle XXI, ens comprometem a acabar definitivament amb les discriminacions i les desigualtats per raó de gènere i sexe fent efectives les mesures i les accions necessàries, incrementant el pressupost i aplicant i impulsant la llei d'igualtat 17/2015 de 21 de juliol. Alhora, proposem revisar aquella normativa que no reflecteixi la clara voluntat d'acabar amb la desigualtat entre dones i homes.

Totes les polítiques, plans, programes i actuacions de les administracions públiques del país han de garantir la perspectiva de gènere i han de buscar la complicitat i la corresponsabilitat de tota la societat i tots els àmbits d'actuació política; si volem ser una país realment democràtic i just hem de garantir, protegir i defensar els drets humans de les dones, només d'aquesta manera aconseguirem un país igualitari. Hem de reconèixer que vivim en un món masculinitzat, i malgrat les dones constitueixen la meitat de la població, els referents universals i el poder, fonamentalment, és dels homes. La igualtat de gènere és una qüestió de poder: La violència de gènere, la més greu manifestació del poder que exerceixen els homes sobre les dones, afecta a un 35% de les dones a tot el món, quan defensem el principi de la igualtat efectiva de drets entre dones i homes qüestionem les estructures de poder, ja que aquestes estructures se sostenen pel sistema androcèntric i patriarcal, així es reconeix en la llei d'igualtat efectiva entre dones i homes de 21 de juliol del 2015, aprovada pel parlament de Catalunya.

El sistema patriarcal és el que sustenta la manca de consciència de gènere afecta en tots els àmbits de la nostra vida, i provoca en molts desigualtats en molt cops invisibles, com és la pèrdua del talent femení en els càrrecs de responsabilitat i en la presa de decisions, hem de desenvolupar el feminisme del nou segle, basat en els criteris universals de justícia social i igualtat d'oportunitats. Defensem les dues estratègies marcades per la Convenció per l'Eliminació de qualsevol discriminació per raó de Gènere (CEDAW), és a dir, polítiques específiques per defensar els drets de les dones, ja que existeixen drets que afecten de manera exclusiva a les dones per raó de sexe, i dos, implementar la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques.

Els principis rector transversals de les polítiques d'igualtat del partit demòcrata català es basen en **la perseverança** en les fites aconseguides i en la necessitat de fer-les efectives en el dia a dia d'una societat moderna, lliure i justa.

La **complicitat** de tota la societat en la consecució dels objectius, detectant i corregint les situacions de desigualtat, defugint les polítiques excloents de dones per a les dones i impulsant la consciència col·lectiva que la justícia de gènere ens interpel·la a tothom.

La **transversalitat** és imprescindible en tot programa o proposta política, per tant la mirada de gènere, és el concepte que garantirà el seu èxit.

La **dignitat** de les dones, sigui quin sigui el seu context vital, és un dels objectius fonamentals de la política social i d'igualtat del partit demòcrata i és per això que cada persona, cada dona ha de poder decidir de quina manera vol

viure. Les dones son subjectes de ple dret. En aquest sentit, existeix la xacra del masclisme i existeixen pràctiques tan cruels com són el de l'exploració sexual i la prostitució forçosa, els quals rebutgem, perquè són l'expressió màxima de la desigualtat entre homes i dones.

Cal un treball transversal i conjunt de tots els agents implicats, per tal d'abordar aquesta qüestió i definir junts quin és el model a implementar.

La diversitat. Entendre i defensar la igualtat de gènere com a principi inclou ineludiblement la incorporació de les discriminacions múltiples que pateixen les dones, discriminacions per raó de raça, origen, classe social, discapacitat que accentuen la situació de vulneració de drets.

El tràfic de dones i nenes. Totes elles són víctimes d'abusos laborals i sexuals, encara que no siguin obligades a realitzar feines de l'àmbit sexual, els quals rebutgem i lluitem per eradicar.

Pel que fa als els **nous models de relació** entre homes i dones, en general, les mateixes dones hi tenim una gran responsabilitat que no podem defugir o delegar. Cal treballar en el reconeixent i l'empoderament dels propis desitjos per contribuir a una societat igualitària en les relacions.

La **consciència de gènere** ens permet oferir a la societat i a les generacions futures els **referent femenins** que impulsaran noves vocacions on el talent de les dones serà part imprescindible de la societat del coneixement. Al mateix temps i en **sentit inclusiu** cap als homes de la nostra societat, les feines de cura han de ser conegudes, compartides i responsabilitat de tothom.

Propostes

Horaris laborals més racionals que afavoreixin la conciliació i una distribució més equitativa de les feines de cura de manera corresponsable com passa a altres països.

En aquest sentit , cal fer una aposta estratègica per la reforma horària comptant amb el compromís i la complicitat de tots els agents implicats i contribuir així a facilitar la conciliació de totes les esferes de la vida, afavorir la corresponsabilitat familiar i social, millorar la qualitat de vida de les persones , esdevenir més eficients i equiparar-nos amb els altres països dels món.

Pel que fa a la conciliació de la vida laborals serà imprescindible que la societat aposti per la racionalització dels horaris laborals. Per tant, també en aquest camp, cal optar per l'eficiència, fins a aconseguir un balanç positiu entre la inversió d'hores productives i la productivitat generada. En el mateix sentit, també serà important seguir treballant per estendre la utilització del teletreball i les jornades flexibles.

Equiparació dels permisos de maternitat i paternitat, i fer-los intransferibles per afavorir una distribució més equitativa de la cura dels fills entre homes i dones.

Creació d'una llei sobre l'escletxa salarial. Cal eliminar tots els elements de la legislació que indueixen a l'especialització femenina i els que contribueixen a mantenir l'escletxa salarial per motius de gènere, així mateix, es important promoure una major centralització de la negociació col·lectiva, la revisió exhaustiva de les categoria professionals i la transparència en els processos de selecció.

Un “un pacte nacional” contra l'escletxa salarial. Eliminar **tots els elements de la legislació que indueixen a l'especialització femenina** i els que contribueixen a mantenir l'escletxa salarial per motius de gènere.

Una representació mediàtica de les dones més propera al principi d'igualtat. El treball conjunt entre les institucions i els mitjans de comunicació per superar els estereotips basats en les relacions de poder, del domini d'uns i de la submissió de les altres.

Incentivar el lideratge femení en l'àmbit laboral i empresarial i afavorir projectes de dones emprenedores.

S'apela a la implicació de tots els agents perquè, en l'àmbit laboral, **s'acabi amb la penalització de la maternitat o el treball no presencial.**

Es normalitzin **guies de contractació en matèria d'igualtat.**

Equiparar en educació els exemples d'èxit masculins amb els femenins a tots els sectors per tal de conèixer més dones punteres i així contribuir al reconeixement femení i al respecte al paper de la dona en la societat.

9.2. La violència masclista a la Catalunya de les persones

Objectius genèrics

La **lluita contra la violència masclista** envers les dones és prioritat pel partit demòcrata. El **rebuig i els mitjans contra aquesta xacra ha de ser contundent i inequívoc**

La violència masclista té unes particularitats que en fan difícil l'abordatge integral perquè s'hi vinculen aspectes emocionals, psicològics, **actituds culturals de domini i submissió** i tots aquells que tenen a veure amb la **manca d'autonomia i llibertat de les dones**. És un problema estructural que s'ha de tractar globalment des de multitud d'àmbits: la prevenció, la sensibilització, l'educació, l'atenció a les dones que pateixen violència, l'actuació policial, l'actuació de la justícia, etc. No es pot actuar sectorialment sense tenir en compte **la globalitat**. I sobretot, i de manera molt urgent, s'han d'esborrar de l'imaginari col·lectiu els models tradicionals de **relacions entre sexes basades en el poder** i transmetre **nous models de relació** i de solució de situacions conflictives.

Propostes

Redactar un nou **Pla de Polítiques de Gènere** del govern de Catalunya.

Realitzar avaluacions sobre quin és el compromís real del govern envers la igualtat de gènere, avaluacions que més enllà dels indicadors qualitius i quantitatius, analitzin la incorporació de la perspectiva de gènere sobre tots els processos interns i externs del govern, analitzi a les persones que hi treballen i als propis usuaris.

Incorporar la perspectiva de gènere a les polítiques públiques de tot el govern de la Generalitat a través de formació específica i consolidació dels referents de gènere a l'administració.

Desplegar en l'àmbit de les seves competències, la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes

Rellançar el Consell Nacional de Dones de Catalunya.

Posar en marxa actuacions dirigides a **dones amb discapacitat** per tal d'impulsar la seva participació.

Promoure un pacte nacional contra la violència masclista i redactar un nou programa d'intervenció integral contra la violència masclista.

Reordenar la xarxa d'atenció i recuperació integral per a les dones i els seus fills i filles per tal de donar una atenció integral a les dones víctimes de violència masclista.

Visualització i gestió de la violència masclista existent mes enllà de l'àmbit de la parella.

Impulsar programes de prevenció de relacions abusives i comportaments masclistes entre joves i adolescents, incorporant al currículum escolar el treball per evitar les relacions abusives, afavorir la igualtat i la no discriminació, tot promovent una xarxa d'escoles i instituts per a la igualtat i la no discriminació.

Obrir un pla de recursos específics per a **dones agredides** sexualment.

9.3. La diversitat de gènere a la Catalunya de les persones

Objectius genèrics

La diversitat d'orientació sexual i identitat de gènere és un **dret inalienable** que una societat lliure ha de procurar a la seva ciutadania. En una Catalunya igualitària cal pensar i actuar, també, en polítiques de diversitat d'orientació sexual i d'identitat de gènere.

Cal realitzar el desplegament reglamentari de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, col·lectius trans i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

En aquest sentit cal impulsar polítiques actives i dotar-les pressupostàriament, d'acord amb els àmbits de competència de cada departament, cosa que ens permetrà atendre, defensar i protegir les persones LGTBI. En aquesta política s'han de prioritzar aquelles franges d'edat com són la infància, la joventut i la tercera edat, així com el col·lectiu trans en general, com a **segments de població LGTBI de major vulnerabilitat**.

Propostes

Desenvolupar **polítiques actives de suport a les famílies LGTBI**, i per garantir el dret de tothom a la formació d'una família i de poder accedir a les tècniques de reproducció assistida, incloses les noves tècniques de gestació per substitució i garantir el reconeixement de tots els drets dels infants nascuts per aquest tipus de gestació, així com lluitar perquè pugin adoptar amb els mateixos drets i garanties, tant per la persona o parella que vol formar una família, com pels nadons/infants adoptats, independentment de la seva procedència.

Defensar la protecció integral de les persones LGTBI, especialment en els àmbits com l'ensenyament, la sanitat i els serveis socials, o la seguretat, on és més necessari disposar de la formació de professionals i de protocols específics per a la garantia i protecció de les persones LGTBI en situacions de vulnerabilitat.

Desenvolupar un **pla transversal específic d'atenció a les persones transsexuals**, en totes les franges d'edat, per garantir-ne la inclusivitat social, cultural i laboral.

Portar a la pràctica iniciatives de difusió i de conscienciació sobre els drets de les persones i la diversitat familiar LGTBI, com a exercici de llibertat i exemple de protecció dels drets humans fonamentals

Reduir la incidència del VIH amb un pla d'acció específic, amb eines que tenen un immens potencial preventiu i que és recomanat per experts per tal de controlar i minimitzar els casos seropositius en benefici del conjunt de la població.

10. Seguretat i llibertat a la Catalunya de les persones

Catalunya ha d'esdevenir un país amb un model de seguretat pròpia i integral, que defensi i garanteixi la seguretat, la llibertat, el progrés i la pau i justícia dels seus ciutadans i ciutadanes, dins d'un entorn europeu i del món com a referent..

Un país amb un sistema de seguretat integral que treballi per fer front a les amenaces internes i externes , interior i exteriors, globals i locals. Ha de

disposar d'uns organismes de representació amb veu i vot pròpia a nivell internacional dedicades a les polítiques de seguretat i defensa.

Actualment les noves conjuntures de crim i terrorisme organitzat internacional requereix de respostes ràpides i flexibles als riscos emergents i els seus impactes, el nostre model ha de comptar amb un sistema de seguretat integral, que inclou els cossos policials, les emergències, la protecció civil i totes aquelles organitzacions que de forma conjunta mostrin la seva qualitat professional, que estiguin preparats pels reptes i necessitats del segle XXI i que incorporin la gestió dels riscos i les emergències de manera transversal en tots els àmbits.

Anàlisi.

La seguretat garanteix la llibertat i per tant, el progrés econòmic i social del país, i és inherent a la societat del benestar. Sense seguretat no hi ha convivència, i per això, la seguretat ha de ser eficaç i efectiva, de forma oportuna, congruent i proporcionada. Un model de polítiques preventives i de proximitat.

El model de seguretat està íntimament lligat a la vida quotidiana dels ciutadans i per aquest motiu al PDeCAT confirmem el nostre compromís perquè les polítiques d'aquest àmbit siguin territorialment equilibrades, transparents i garantia de proximitat i coneixement del territori a l'hora de servir i respondre a les necessitats ciutadanes.

Un model de seguretat pròpia que es complementa amb la necessària col·laboració de la seguretat privada, subordinada a l'estratègia i objectius de la seguretat pública i que ha d'estar dotada d'un marc legislatiu propi i adaptada als requeriments dels serveis i a l'evolució constant de les noves tecnologies.

La seguretat és un servei públic dotat de recursos que garanteixi els drets i les llibertats individuals i col·lectives, esdevenint així un dels pilars de les polítiques socials del partit demòcrata a partir de les quals construïm una societat segura, integradora, plural i tolerant.

La seguretat és prosperitat. Un país segur és també un país més pròsper, perquè la seguretat ofereix una millor qualitat de vida i una societat més justa.

Impulsem una seguretat, en conseqüència, centrada en el ciutadà i amb l'objectiu de garantir una resposta adequada, una convivència pacífica i una protecció de les persones i els béns, lluitant per una societat sense violència, o en la que cap tipus de violència tingui cabuda i, encara menys, tingui cap complexitat.

Un model, per tant, que abordi les estratègies necessàries per reduir la sinistralitat a les carreteres, per fer front a la xacra de la violència masclista, per atacar les noves modalitats de delinqüència i crim organitzat, així com també

per afrontar un dels riscos més recents que ha viscut el país com és l'amenaça terrorista.

La seguretat és innovació i resiliència. En una societat interdependent, connectada i molt tecnificada, els reptes en matèria de gestió de riscos, crisis i resiliències s'han d'incorporar a tots els nivells de les polítiques de seguretat, requerint d'un compromís molt ampli que permeti reformular i actualitzar el model d'emergències i protecció civil des de l'òptica d'un nou marc eminentment integrador que millori la coordinació dels diferents recursos operatius de Catalunya i en garanteixi una eficient cobertura territorial.

La seguretat és implicació ciutadana. Un model que se segueix construint arreu de Catalunya gràcies al paper de la ciutadania a través del voluntariat de la protecció civil i les emergències i que no només aporta un important esforç en l'estratègia reactiva, sinó també en la necessària vessant preventiva.

La seguretat inclou la defensa nacional. Finalment, des del PDeCAT assumim que l'estratègia de seguretat de Catalunya també ha de complementar-se amb allò que es decideix en els àmbits de la seguretat i defensa comuna definint una estratègia de seguretat nacional integrada en el nostre context europeu, occidental i mediterrani.

Objectius genèrics

Davant dels reptes globals i locals que el país afronta, es necessari que la policia de Catalunya (Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals) i en el marc del ple exercici de les funcions (competències) en matèria de seguretat, treballin amb total normalitat, plena coordinació, cooperació i lleialtat institucional, amb la resta de policies europees i de la resta del món en favor d'un país més segur i lliure.

Tenir uns cossos operatius d'emergències preparats pels nous escenaris de risc i disposar d'una societat resilient davant de qualsevol d'aquestes situacions, incorporant a la transversalitat d'actors de la societat, la gestió dels riscos i emergències en les seves diferents fases i donar una sola resposta basada en el coneixement i la prevenció.

La pertinença a la Unió Europea i les futures aliances internacionals (OTAN, etc.) ens exigirà tenir unes forces de defensa equiparables a les dels nostres aliats europeus i internacionals. Per tant cal plantejar tenir unes forces de defensa pròpies amb un compromís clar de desenvolupar-les amb els estàndards internacionals necessaris.

Atendre especialment els col·lectius més vulnerables i vetllar especialment per una millora permanent de l'atenció a totes les víctimes.

Propostes

Promoure un model policial únic a Catalunya estructurat a dos nivells entre la Policia de la Generalitat i les policies locals, allà on n'hi hagi, de forma

ordenada i coordinada, amb lleialtat institucional, respectant els seus àmbits funcionals i competencials ben definits.

Promoure una política de recursos humans homogènia a tot els territoris, que homologui les condicions laborals, salarials, mobilitat i formació de totes les policies.

Promoure la implementació de la Policia de Catalunya, una policia que d'acord amb el món municipal i els diferents agents implicats, integri els cossos amb funcions policials de la Generalitat i dels municipis amb l'objectiu de fer un nou pas estratègic del model de seguretat de Catalunya, impulsant la recuperació d'efectius humans, millorant la coordinació operativa entre cossos i actualitzant les dotacions de recursos materials.

Promoure un nou model d'emergències liderat des del Cos de Bombers de la Generalitat que renovi profundament l'actual, amb l'objectiu d'adequar-lo a les necessitats i realitats del segle XXI, incorporant la tecnologia actual per millorar la resposta i guanyar eficiència, impulsant la necessària recuperació d'efectius humans i materials, i garantint una eficient cobertura territorial arreu del país.

Promoure unes forces de defensa modernes, avançades i qualificades per fer efectiva la protecció del territori, les aigües territorials, el ciberespai, l'espai aeri davant de qualsevol possible amenaça o agressió, i per fer efectius els compromisos internacionals adquirits.

Promoure la creació d'un organisme que faci seguiment i impulsi la recerca en seguretat, defensa i relacions internacionals de caire estratègic, aportant una perspectiva pròpia, promovent el pensament i el debat.

Promoure la creació d'organismes o agències de seguretat nacional, que coordinin, impulsin les relacions internacionals entre altres organismes de seguretat, defensa, intel·ligència i cyberseguretat que dissenyin estratègies de nous reptes en seguretat i defensa.